

SAUCEINS UZ PAKLAUSĪBU

“Tā labu darbu pie manis ir darījusi... Viņa ir darījusi, ko spējusi.” *Marka ev. 14:6-8*

Reimars A.C.Šulcs

LĪGAVAS MĪLESTĪBA

“Jēzus viņam atbildēja: ”Kas mani mīl, tas manus vārdus turēs, un mans Tēvs to mīlēs, un mēs nāksim pie viņa un ņemsim pie viņa mājas vietu.” Jāņa ev. 14:23

Šī ir viena no izcilākajām Rakstu vietām Bībelē, jo tā svēto tuvību ar Jēzu paceļ pāri tai, kāda jebkad bija Ādamam un Ievai Ēdenes dārzā. Kopā ņemot, Ādamam un Ievai ārēji bija labāk, mums ir labāk iekšēji.

Ādamam un Ievai bija nevainojamam ārējā vide. Viņiem nevajadzēja ravēt, art zemi, nekad nebija jāraizējas vētru, zemestrīču, plūdu, slimību un nāves dēļ. Viņiem bija tas, pēc kā mēs šodien ilgojamies – nevajadzēja strādāt, nebija slimību un problēmu, vienmēr labs laiks – visas viņu vajadzības apmierinātas.

Bet iekšēji Ādamam un Ievai nekā daudz nebija. Viņu sirdīs nebija Trīsvienīgā Dieva klātbūtnes. Dievs bija ar, bet ne iekš viņiem.

Tagad padomā par savu sirdi. Ko tu labāk gribi: nevainojamus ārējos apstākļus vai pilnīgo Dievu sevī? Tu, protams, zini stāsta turpinājumu: nepaklausības dēļ Ādams un Ieva tika izdzīti no nevainojamās vides, un cilvēks šo nastu tika nesis līdz pat Vasarsvētkiem. Bet tad, Jāņa evaņģēlijā, Jēzus izsaka varenu pravietojumu, godības pilnu apsoltījumu: Nāks diena, kad tiks izliets Svētais Gars un Dievam būs jauna paradīze, daudz pārāka par veco, I Mozus grāmatā aprakstīto. Tēvs, Dēls un Svētais Gars nāks mājot cilvēka sirdī, **JA** tikai viņš paklausīs Jēzum.

Ādams zaudēja paradīzi nepaklausības dēļ, kristietis to var atdabūt paklausot. Un Dieva klātbūtnes paradīzei ir daudz lielāka godība nekā visbrīnīšķīgākajai ainavai bez nezālēm.

“Jēzus viņam atbildēja: “Kas mani mīl, tas manus vārdus turēs, un mans Tēvs to mīlēs, un mēs nāksim pie viņa un ņemsim pie viņa mājas vietu.””

Lai saņemtu un paturētu sirdīs Tēva, Dēla un Svētā Gara klātbūtni, mums savas sirdis jātur tīras no nezālēm un tādas mīlestības pilnas, ka visās lietās paklausām Dievam un darām to, kas Viņam patīkams. Un šāda mīlestība, kas dara cilvēku par staigājošu templi sabojātas pasaules vidū.

Tātad, ir dažādi mīlestības veidi jeb varbūt dažādi mīlestības līmeņi vai pakāpes. Varbūt jums ir citas domas. Bet vienosimies par to, ka ir atšķirība starp pestījošo mīlestību jeb mīlestību uz grēciniekiem, ar kuru *“Dievs tik ļoti pasauli mīlēja, ka deva...”* (Jāņa ev.

3:16), Gana mīlestība, ar kuru Jēzus mīl savas avis un velk atpakaļ pie ganāmpulka pazudušās un tad mīlestība, kāda Jēzum ir pret saviem paklausīgajiem bērniem, kas atnes Viņa paša klātbūtni to sirdīs – līgavas mīlestību.

Šī līgavas mīlestība vislabāk ir atainota Salamana Augstajā dziesmā, kas sākas ar vārdiem: *“Lai viņš skūpstā mani ar savu lūpu skūpstu, jo tava mīlestība ir tīkamāka par vīnu!”* (1:2). Ar šo karsto, dedzīgo, kaislīgo līgavas mīlestību pret līgavaini viņa tad var teikt: *“Viņš ved mani vīna pagrabā, un viņa mīlestība ir viņa karogs pār mani”* (2:4). Ak, lasi tālāk Sālamana Augsto dziesmu un nedaudz sarkstot, lasi par intimitāti, kurai nav vietas nekur citus kā tikai līgavas mīlestības attiecībās. Ievēro Jāņa ev. 14:23 Jaunajā Derībā saistību ar Sālamana Augsto dziesmu. Šeit Jēzus dzied Sālamana Augsto dziesmu – visskaistāko mīlestības dziesmu visā Bībelē. Jēzus varēja teikt: “Ja vēlaties zināt, kāda ir šī mīlestības tuvība, par kuru es runāju, lasiet Sālamana Augsto dziesmu, jo tieši to es esmu ielicis Bībelē.” Citiem vārdiem sakot, ja laulībā jūsu mīlestība nekaist sarkankvēlē, ja jūsu sirdīs nav īpašo trīsu, kad parādot uzmanību savai sievai, tad lasiet, kas tas ir, Sālamana Augstajā dziesmā. Tādai vajag būt romantikai starp jums un jūsu Glābēju.

Uz brīdi apstājies un ievalc dziļi elpu. Vai tas nav kaut kas sevišķs? Nestāsti man, ka visas mīlestības ir vienādas. Mīlestība pret manu sievu nelīdzinās nevienai citai mīlestībai. Man ir mīlestība pret grēciniekiem, kas atšķiras no mīlestības pret sievu. Man ir mīlestība pret atkritējiem, bet atkal, tā atšķiras no mīlestības pret sievu. Mana sieva ir vienīgais cilvēks ar kuru es vēlos būt kopā gandrīz visu laiku. Es labāk vēlētos, ka viņa būtu kopā ar mani zem automobiļa, kad mainu izpūtēju, nekā kāds cits. Savu atvaļinājumu es vislabprātāk pavadītu kopā ar savu sievu. Viņa ir vienīgā ar kuru es gribu dalīt savu māju visu laiku. Viņa ir vienīgā, kuru es apkampju un skūpstu. Šī, mans draugs, ir līgavaiņa mīlestība.

“Jēzus viņam atbildēja: “Ja cilvēks (patiesi) mani mīl, viņš turēs manus vārdus (paklausīs manai mācībai) un mans Tēvs to mīlēs un mēs nāksim un ņemsim pie viņa mājas vietu (mājokli, īpašu dzīves vietu)” (Jāņa ev. 14:23 Paplašinātais Bībeles tulk.). Vai ir iespējams, ka svētā Trīsvienība dzīvotu mūsos, ja mūsu mīlestība nenes paklausības augli? Ja mūsu mīlestība uz Jēzu līdzinās tai, kāda bija sievietei, kura svaidīja Jēzu Viņa bērēm, Viņš arī mums teiks: *“Viņa labu darbu pie manis ir darījusi... Viņa ir darījusi, ko spējusi”* (Marka ev. 14:6-8).

Vai tavā dzīvē ir noticis tā, ka tieši tāpat, kā Jēzus var tevi svaidīt, tu vari svaidīt arī Viņu un iepriecināt Viņa sirdi? Patiesi, gluži tāpat kā mēs varam apbēdināt Dieva sirdi (I Mozus 6:6; Efez. 4:30), tāpat mēs varam nest prieku, apmierinājumu un mierinājumu. Atceries, ko Jēzus saka **69. Psalmā 21. pantā** *“Es cerēju... uz mierinātāju, bet to neatradu”*.

Veids, kā kļūt par Jēzus svaidītāju, Jēzus mierinātāju, ir izvēlēties ik brīdi darīt to, kas Viņam patīkams. Un nemeklē lielas lietas. Nepārtraukta uzticība mazās lietās iepriecina To, kas tevi mīl un Viņš garā tevi apkampj.

Bazilija Šlinka savā grāmatā “Viss no manis Viņam” raksta:

“Es iepriecinu un mierinu savu līgavaini Jēzu, kad ciešanās varu teikt: “Es gribu šīs ciešanas panest mīlestībā un pateikties Tev.”

Kad esmu baiļu nomocīta, es apliecinu: "Es Tev uzticos. Tu esi uzvarējis manas bailes."

Kad jāiet cauri grūtībām, es saku: "Es zinu, ka Tu rūgtumu pārvērtīsi saldumā."

Kad uz pārmācības takas es saku: "Pateicos Tev, Jēzu, Tu esi mans debesu

līgavainis. Savā mīlestībā Tu pārmācīdams gribi mani svētīt un sagatavot debesu godībai." (Mineapole, MN Betany House, 1999, 106.-107.lp.).

Kad mēs atbildam šādā veidā, mēs svaidām Kungu Jēzu un iepriecinām Viņa sirdi. Ak, mans draugs, vai tu vēlies kļūt par šādu cilvēku Jēzum? Tāda ir līgavas mīlestība, vai ne? Pārdomā Jēzus vēsti septiņām draudzēm, kas uzrakstīta Atklāsmes grāmatā. Pirmajā vēstījumā Jēzus galveno uzvaru liek uz mīlestību un tāpat arī pēdējā vēstījumā draudzēm. Pirmajai – Efezas draudzei Jēzus būtībā saka: tu esi darījusi daudz labu darbu. Es tevi uzslavēju par to, *"bet man pret tevi ir tas, ka tu esi atstājis savu pirmo mīlestību. Tad nu pārdomā, no kā tu esi atkritis, atgriezies un dari pirmos darbus. Bet ja ne, tad es nāksu pie tevis un nostumšu tavu lukturi no tā vietas, ja tu neatgriezīsies"* (Atkl.gr. 2:4-5).

Vai redzi? Vai pa lielākajai daļai nav tā, ka cilvēki viens otru visdedzīgāk mīl sākumā, kad ir iemīlējušies? Draugi, ir paredzēts, lai mēs šo mīlestību paturētu, šo pirmo mīlestību. Tā ir mīlestība, kādu pret Jēzu izjūt patiesi atgrieztie pestīšanas dienā. Efezas draudzei Jēzus teica: "Jūs esat zaudējuši šo mīlestību un, ja neatgriezīsities, ja nenožēlosiet, es jums atņemšu savu dzīvību, savu klātbūtni."

Ja mēs vairs nedarām visu, lai patiktu Jēzum, ja mēs pārtraucam svaidīt Viņu, mēs esam atstājuši savu pirmo mīlestību un esam zaudējuši Trīsvienīgā Dieva iekšējo klātbūtni. Paskatīsimies atkal *Jāņa ev. 14:23*.

"Jēzus viņam atbildēja: "Kas mani mīl, tas manus vārdus turēs, un mans Tēvs to mīlēs, un mēs nāksim pie viņa un ņemsim pie viņa mājas vietu."

Bet, mācītāj Šulc, tu saki, es joprojām jūtu tā Kunga klātbūtni, kaut gan zinu, ka ne viss manās attiecībās ar Dievu ir kārtībā. Jā, tu jūti Viņa klātbūtni. Bet tā ir Gana, ne līgavaiņa mīlestība. Tu jūti Gana mīlestību. Jēzus sauc tevi atpakaļ pilnīgajā paklausībā pie līgavaiņa mīlestības, Viņa apkampienos un skūpstos.

Jēzus septiņos vēstījumos draudzēm mēs redzam Viņu stāvam ārpus cilvēka sirds. Tā ir sirds, kura nav pilnīgi pakļāvusies Dievam. Jā, Viņš ir pie durvīm. Viņš tur ir, un tu jūti Viņa klātbūtni. Bet Viņš ir durvju nepareizajā pusē (Atkl.gr. 3:20). Tādā veidā Viņš ir ar visiem kristiešiem, kuri nav pilnīgi paklausīgi. Viņš tur ir, bet ārpus durvīm.

Viņš klauvē, lai ienāktu. Viņš vēlas sadraudzību ar tevi. Un, ja reiz Viņš atkal ienāk līgavaiņa mīlestībā, vienīgais veids, kā vari Viņu tur paturēt, ir, pārspēt paša "ES", kas mēģina aizvilkt tevi prom no Viņa mīlestības. Bet, ja tu turpini pārspēt miesīgās vēlēsšanās – paša "ES", pienāks diena, kad sēdēsi ar Jēzu uz Viņa troņa tāpat kā Viņš sēž uz sava Tēva troņa (Atkl.gr. 3:21).

Jēzus nevar izturēt, ka Viņa līgavas dvēseles sēž vienā debesu stūrī, kamēr Viņš sēž citā. Tā nav līgavas mīlestība. Kā līgavas svētos Viņš vēlas, lai jūs būtu kopā ar Viņu, blakus Viņam uz troņa mūžīgi mūžam.

Ak, līgavaiņa mīlestība! Līgavaiņa mīlestība atvieglo jebkuru nastu. Līgavaiņa mīlestība mazina visas vilšanās. Līgavaiņa mīlestība nekad neliks tev justies vientuļam. Līgavaiņa mīlestība dos tev laivas drosmi un jēra padevību. Līgavaiņa mīlestība vienmēr dos apmierinājumu. Nepavadi vairs nevienu dienu bez tās, jo tagad tu zini, kā to iegūt.

“Jēzus viņam atbildēja: “Kas mani mīl, tas manus vārdus turēs, un mēs nāksim pie viņa un ņemsim pie viņa mājas vietu.”